

KLASSIEK ★★★★★

VAN BAERLE TRIO

BEETHOVEN PIANO TRIOS VOL. 2 Challenge Classics

Kamermuziekbewerkingen van orkestwerken waren in de tijd van Ludwig van Beethoven (1170-1827) heel gewoon. Veel mensen leerden de stukken kennen door de uitvoeringen in kleine bezetting. Zo circuleerden er volop arrangementen van Beethovens symfonieën. Van zijn *Tweede symfonie* maakte hij er zelf een voor pianotrio, al wijst veel erop dat zijn leerling Ferdinand Ries het meeste werk deed.

Die versie is te horen op het nieuwe album van het Van Baerle Trio, dat zich heeft voorgenomen om al Beethovens pianotrio's vast te leggen. We zijn nu bij het tweede deel. Het is knap als je het als trio voor elkaar krijgt een orkest te suggereren, nog beter is het als je helemaal geen orkest meer wilt horen. Van die orde is deze uitvoering.

Pianist Hannes Minnaar lijkt wel over een geïnternaliseerde metronoom te beschikken, zo stabiel zijn de tempi en zo soepel de overgangen die hij neerzet. Maar strakheid en levendigheid sluiten elkaar niet uit: dit *Allegro con brio* is een feest. Boven het pianistisch geflonker straalt de viool van Maria Milstein, die lyriek

koppelt aan een scherp stijlbewustzijn en met steeds meer vrijheid speelt. Cellist Gideon den Herder is subtiel als altijd en kleurt prachtig naar Milstein.

In een *Scherzo* vol spitsvondigheden houdt het Van Baerle een voet half op de rem. Als je de (zinderend gespeelde) finale hebt gehoord, snap je dat die terughoudendheid er niet voor niets was. In Beethovens *Tweede pianotrio*, uit zijn opus 1, bouwt het drietal de spanning al even gewiekt op, met wederom een zinderend slot. Het *Allegretto in es-groot* (Hess 48) is na de 'symfonie' een ogenschijnlijk eenvoudige, aardse toegift die de luisteraar weer met beide benen op de grond zet.

De Maene-vleugel draagt bij aan het rustige klankbeeld: de op de oude praktijk geïnspireerde piano heeft de snaren recht, parallel gespannen, waar bij moderne vleugels normaal gesproken de snaren van de bas- en middenregisters elkaar kruisen. De balans, met alleen soms de cello wat aan de zachte kant, is echt heel mooi. Kom maar hier met volume drie.

Merlijn Kerkhof